

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

¹ πολυμερως
και
πολυτροπως
παλαι
ο
θεος
λαλησας
τοις
πατρασιν
εν
τοις
προφηταις
επ
εσχατου
των
ημερων
τουτων
ελαλησεν
ημιν
εν
υιω
² ον
εθηκεν
κληρονομον
παντων
δι
ου
και
τους
αιωνας
εποιησεν
³ ος
ων
απαυγασμα

της
δοξης
και
χαρακτηρ
της
υποστασεως
αυτου
φερων
τε
τα
παντα
τω
ρηματι
της
δυναμεως
αυτου
δι
εαυτου
καθαρισμον
ποιησαμενος
των
αμαρτιων
ημων
εκαθισεν
εν
δεξια
της
μεγαλωσυνης
εν
υψηλοις
⁴ τοσουτω
κρειττων
γενομενος
των
αγγελων
οσω
διαφορωτερον
παρ

αυτους
κεκληρονομηκεν
ονομα
⁵ τινι
γαρ
ειπεν
ποτε
των
αγγελων
υιος
μου
ει
συ
εγω
σημερον
γεγεννηκα
σε
και
παλιν
εγω
εσομαι
αυτω
εις
πατερα
και
αυτος
εσται
μοι
εις
υιον
⁶ οταν
δε
παλιν
εισαγαγη
τον
πρωτοτοκον
εις
την
οικουμενην

λεγει
και
προσκυνησατωσαν
αυτω
παντες
αγγελοι
θεου
⁷ και
προς
μεν
τους
αγγελους
λεγει
ο
ποιων
τους
αγγελους
αυτου
πνευματα
και
τους
λειτουργους
αυτου
πυρος
φλογα
⁸ προς
δε
τον
υιον
ο
θρονος
σου
ο
θεος
εις
τον
αιωνα
του

αιωνος
ραβδος
ευθυτητος
η
ραβδος
της
βασιλειας
σου
⁹ ηγαπησας
δικαιοσυνην
και
εμισησας
ανομιαν
δια
τουτο
εχρισεν
σε
ο
θεος
ο
θεος
σου
ελαιον
αγαλλιασεως
παρα
τους
μετοχους
σου
¹⁰ και
συ
κατ
αρχας
κυριε
την
γην
εθεμελιωσας
και
εργα

των
χειρων
σου
εισιν
οι
ουρανοι
¹¹ αυτοι
απολουνται
συ
δε
διαμενεις
και
παντες
ως
ιματιον
παλαιωθησονται
¹² και
ωσει
περιβολαιον
ελιξεις
αυτους
και
αλλαγησονται
συ
δε
ο
αυτος
ει
και
τα
ετη
σου
ουκ
εκλειψουσιν
¹³ προς
τινα
δε
των

αγγελων
ειρηκεν
ποτε
καθου
εκ
δεξιων
μου
εως
αν
θω
τους
εχθρους
σου
υποποδιον
των
ποδων
σου
¹⁴ ουχι
παντες
εισιν
λειτουργικα
πνευματα
εις
διακονιαν
αποστελλομενα
δια
τους
μελλοντας
κληρονομειν
σωτηριαν

2

¹ δια
τουτο
δει
περισσοτερως
ημας
προσεχειν

τοῖς
ἀκουσθεῖσιν
μηποτε
παρρησιάζομαι
² εἰ
γὰρ
ὁ
θεός
ἀγγέλων
ἀληθεύει
λόγος
ἐγένετο
βεβαίως
καὶ
πᾶσα
παράβασις
καὶ
παρακοή
ἔλαβεν
ἐνδικὸν
μισθαποδοσίαν
³ πῶς
ἡμεῖς
ἐκφρευόμεθα
τηλικαυτῆς
ἀμελήσαντες
σωτηρίας
ἡτὶς
ἀρχὴν
λάβουσα
λαλῆσθαι
διὰ
τοῦ
κυρίου
ὑπο
τῶν
ἀκουσάντων

εις
ημας
εβεβαιωθη
⁴ συνεπιμαρτυρουντος
του
θεου
σημειοις
τε
και
τερασιν
και
ποικιλαις
δυναμεσιν
και
πνευματος
αγιου
μερισμοις
κατα
την
αυτου
θελησιν
⁵ ου
γαρ
αγγελοις
υπεταξεν
την
οικουμενην
την
μελλουσαν
περι
ης
λαλουμεν
⁶ διεμαρτυρατο
δε
που
τις
λεγων

τι
εστιν
ανθρωπος
οτι
μιμνησκη
αυτου
η
υιος
ανθρωπου
οτι
επισκεπτη
αυτον
⁷ηλαττωσας
αυτον
βραχυ
τι
παρ
αγγελους
δοξη
και
τιμη
εστεφανωσας
αυτον
⁸παντα
υπεταξας
υποκατω
των
ποδων
αυτου
εν
γαρ
τω
υποταξαι
αυτω
τα
παντα
ουδεν
αφηκεν
αυτω

ανυποτακτον
νυν
δε
ουπω
ορωμεν
αυτω
τα
παντα
υποτεταγμενα
⁹ τον
δε
βραχυ
τι
παρ
αγγελους
ηλαττωμενον
βλεπομεν
ιησουν
δια
το
παθημα
του
θανατου
δοξη
και
τιμη
εστεφανωμενον
οπως
χαριτι
θεου
υπερ
παντος
γευσηται
θανατου
¹⁰ επρεπεν
γαρ
αυτω
δι

ον
τα
παντα
και
δι
ου
τα
παντα
πολλους
υιους
εις
δοξαν
αγαγοντα
τον
αρχηγον
της
σωτηριας
αυτων
δια
παθηματων
τελειωσαι
¹¹ ο
τε
γαρ
αγιαζων
και
οι
αγιαζομενοι
εξ
ενος
παντες
δι
ην
αιτιαν
ουκ
επαισχυνεται
αδελφους
αυτους

καλειν
¹² λεγων
απαγγελω
το
ονομα
σου
τοις
αδελφοις
μου
εν
μεσω
εκκλησιας
υμνησω
σε
¹³ και
παλιν
εγω
εσομαι
πεποιθως
επ
αυτω
και
παλιν
ιδου
εγω
και
τα
παιδια
α
μοι
εδωκεν
ο
θεος
¹⁴ επει
ουν
τα
παιδια
κεκοινωνηκεν

σαρκος
και
αιματος
και
αυτος
παραπλησιως
μετεσχεν
των
αυτων
ινα
δια
του
θανατου
καταργηση
τον
το
κρατος
εχοντα
του
θανατου
τουτ
εστιν
τον
διαβολον
¹⁵ και
απαλλαξη
τουτους
οσοι
φοβω
θανατου
δια
παντος
του
ζην
ενοχοι
ησαν
δουλειας
¹⁶ ου

γάρ
δηπου
αγγελων
επιλαμβανεται
αλλα
σπερματος
αβρααμ
επιλαμβανεται
¹⁷ οθεν
ωφειλεν
κατα
παντα
τοις
αδελφοις
ομοιωθηναι
ινα
ελεημων
γενηται
και
πιστος
αρχιερευσ
τα
προς
τον
θεον
εις
το
ιλασκεσθαι
τας
αμαρτίας
του
λαου
¹⁸ εν
ω
γάρ
πεπονθεν
αυτος

πειρασθεις
δυναται
τοις
πειραζομενοις
βοηθησαι

3

¹οθεν
αδελφοι
αγιοι
κλησεως
επουρανιου
μετοχοι
κατανοησατε
τον
αποστολον
και
αρχιερα
της
ομολογιας
ημων
ιησουν
χριστον
²πιστον
οντα
τω
ποιησαντι
αυτον
ως
και
μωυσης
εν
ολω
τω
οικω
αυτου
³πλειονος
γαρ

δοξης
ουτος
παρα
μωυσην
ηξιωται
καθ
οσον
πλειονα
τιμην
εχει
του
οικου
ο
κατασκευασας
αυτον
⁴ πας
γαρ
οικος
κατασκευαζεται
υπο
τινος
ο
δε
τα
παντα
κατασκευασας
θεος
⁵ και
μωυσης
μεν
πιστος
εν
ολω
τω
οικω
αυτου
ως
θεραπων

εις
μαρτυριον
των
λαληθησομενων
⁶ χριστος
δε
ως
υιος
επι
τον
οικον
αυτου
ου
οικος
εσμεν
ημεις
εανπερ
την
παρρησιαν
και
το
καυχημα
της
ελπιδος
μεχρι
τελους
βεβαιαν
κατασχωμεν
⁷ διο
καθως
λεγει
το
πνευμα
το
αγιον
σημερον
εαν
της

φωνης
αυτου
ακουσητε
⁸ μη
σκληρυνητε
τας
καρδιας
υμων
ως
εν
τω
παραπικρασμω
κατα
την
ημεραν
του
πειρασμου
εν
τη
ερημω
⁹ ου
επειρασαν
με
οι
πατερες
υμων
εδοκιμασαν
με
και
ειδον
τα
εργα
μου
τεσσαρακοντα
ετη
¹⁰ διο
προσωχθισα
τη

γενεα
εκεινη
και
ειπον
αι
πλανωνται
τη
καρδια
αυτοι
δε
ουκ
εγνωσαν
τας
οδους
μου
¹¹ ως
ωμοσα
εν
τη
οργη
μου
ει
εισελευσονται
εις
την
καταπαυσιν
μου
¹² βλεπετε
αδελφοι
μηποτε
εσται
εν
τινι
υμων
καρδια
πονηρα
απιστιας
εν

τω
αποστηναι
απο
θεου
ζωντος
¹³ αλλα
παρακαλειτε
εαυτους
καθ
εκαστην
ημεραν
αχρι
ου
το
σημερον
καλειται
ινα
μη
σκληρυνθη
εξ
υμων
τις
απατη
της
αμαρτιας
¹⁴ μετοχοι
γαρ
γεγοναμεν
του
χριστου
εανπερ
την
αρχην
της
υποστασεως
μεχρι
τελους
βεβαιαν

κατασχωμεν

¹⁵ εν

τω

λεγεσθαι

σημερον

εαν

της

φωνης

αυτου

ακουσητε

μη

σκληρυνητε

τας

καρδιας

υμων

ως

εν

τω

παραπικρασμω

¹⁶ τινες

γαρ

ακουσαντες

παρεπικραναν

αλλ

ου

παντες

οι

εξελθοντες

εξ

αιγυπτου

δια

μωυσεως

¹⁷ τισιν

δε

προσωχθισεν

τεσσαρακοντα

ετη

ουχι

τοις
αμαρτησασιν
ων
τα
κωλα
επεσεν
εν
τη
ερημω
¹⁸ τισιν
δε
ωμοσεν
μη
εισελευσεσθαι
εις
την
καταπαυσιν
αυτου
ει
μη
τοις
απειθησασιν
¹⁹ και
βλεπομεν
οτι
ουκ
ηδυνηθησαν
εισελθειν
δι
απιστιαν

4

¹ φοβηθωμεν
ουν
μηποτε
καταλειπομενης
επαγγελιας
εισελθειν

εις
την
καταπαυσιν
αυτου
δοκη
τις
εξ
υμων
υστερηκεναι
² και
γαρ
εσμεν
ευηγγελισμενοι
καθαπερ
κακεινοι
αλλ
ουκ
ωφελησεν
ο
λογος
της
ακοης
εκεινους
μη
συγκεκραμενους
τη
πιστει
τοις
ακουσασιν
³ εισερχομεθα
γαρ
εις
την
καταπαυσιν
οι
πιστευσαντες
καθως
ειρηκεν

ως
ωμοσα
εν
τη
οργη
μου
ει
εισελευσονται
εις
την
καταπαυσιν
μου
καιτοι
των
εργων
απο
καταβολης
κοσμου
γενηθεντων
⁴ ειρηκεν
γαρ
που
περι
της
εβδομης
ουτως
και
κατεπαυσεν
ο
θεος
εν
τη
ημερα
τη
εβδομη
απο
παντων
των

εργων
αυτου
⁵ και
εν
τουτω
παλιν
ει
εισελευσονται
εις
την
καταπαυσιν
μου
⁶ επει
ουν
απολειπεται
τινας
εισελθειν
εις
αυτην
και
οι
προτερον
ευαγγελισθεντες
ουκ
εισηλθον
δι
απειθειαν
⁷ παλιν
τινα
οριζει
ημεραν
σημερον
εν
δαυιδ
λεγων
μετα
τοσουτον
χρονον

καθως
ειρηται
σημερον
εαν
της
φωνης
αυτου
ακουσητε
μη
σκληρυνητε
τας
καρδιας
υμων
⁸ ει
γαρ
αυτους
ιησους
κατεπαυσεν
ουκ
αν
περι
αλλης
ελαλει
μετα
ταυτα
ημερας
⁹ αρα
απολειπεται
σαββατισμος
τω
λαω
του
θεου
¹⁰ ο
γαρ
εισελθων
εις
την

καταπαυσιν
αυτου
και
αυτος
κατεπαυσεν
απο
των
εργων
αυτου
ωσπερ
απο
των
ιδιων
ο
θεος
¹¹ σπουδασωμεν
ουν
εισελθειν
εις
εκεινην
την
καταπαυσιν
ινα
μη
εν
τω
αυτω
τις
υποδειγματι
πεση
της
απειθειας
¹² ζων
γαρ
ο
λογος
του
θεου

και
ενεργης
και
τομωτερος
υπερ
πασαν
μαχαιραν
διστομον
και
δικνουμενος
αχρι
μερισμου
ψυχης
τε
και
πνευματος
αρμων
τε
και
μυελων
και
κριτικος
ενθυμησεων
και
εννοιων
καρδιας
¹³ και
ουκ
εστιν
κτισις
αφανης
ενωπιον
αυτου
παντα
δε
γυμνα
και
τετραχηλισμενα

τοις
οφθαλμοις
αυτου
προς
ον
ημιν
ο
λογος
¹⁴ εχοντες
ουν
αρχιερα
μεγαν
διεληλυθοτα
τους
ουρανους
ιησουν
τον
υιον
του
θεου
κρατωμεν
της
ομολογιας
¹⁵ ου
γαρ
εχομεν
αρχιερα
μη
δυναμενον
συμπαθησαι
ταις
ασθενειαις
ημων
πεπειραμενον
δε
κατα
παντα
καθ

ομοιοτητα
χωρις
αμαρτιας
¹⁶ προσερχωμεθα
ουν
μετα
παρρησιας
τω
θρονω
της
χαριτος
ινα
λαβωμεν
ελεον
και
χαριν
ευρωμεν
εις
ευκαιρον
βοηθειαν

5

¹ πας
γαρ
αρχιερευς
εξ
ανθρωπων
λαμβανομενος
υπερ
ανθρωπων
καθισταται
τα
προς
τον
θεον
ινα
προσφερη

δωρα
τε
και
θυσιας
υπερ
αμαρτιων
²μετριοπαθειν
δυναμενος
τοις
αγνοουσιν
και
πλανωμενοις
επει
και
αυτος
περικεεται
ασθενειαν
³και
δια
ταυτην
οφειλει
καθως
περι
του
λαου
ουτως
και
περι
εαυτου
προσφερειν
υπερ
αμαρτιων
⁴και
ουχ
εαυτω
τις
λαμβάνει
την

τιμην
ἀλλὰ
καλουμενος
υπο
του
θεου
καθαπερ
και
ααρων
⁵ ουτως
και
ο
χριστος
ουχ
εαυτον
εδοξασεν
γενηθηναι
αρχιερα
αλλ
ο
λαλησας
προς
αυτον
υιος
μου
ει
συ
εγω
σημερον
γεγεννηκα
σε
⁶ καθως
και
εν
ετερω
λεγει
συ
ιερευς

εις
τον
αιωνα
κατα
την
ταξιν
μελχισεδεκ
⁷ος
εν
ταις
ημεραις
της
σαρκος
αυτου
δεησεις
τε
και
ικετηριας
προς
τον
δυναμενον
σωζειν
αυτον
εκ
θανατου
μετα
κραυγης
ισχυρας
και
δακρυων
προσενεγκας
και
εισακουσθεις
απο
της
ευλαβειας
⁸ καιπερ
ων

υιος
εμαθεν
αφ
ων
επαθεν
την
υπακοην
⁹ και
τελειωθεις
εγενετο
τοις
υπακουουσιν
αυτω
πασιν
αιτιος
σωτηριας
αιωνιου
¹⁰ προσαγορευθεις
υπο
του
θεου
αρχιερευς
κατα
την
ταξιν
μελχισεδεκ
¹¹ περι
ου
πολυς
ημιν
ο
λογος
και
δυσερμηνευτος
λεγειν
επει
νωθροι
γεγονατε

ταις
ακοαῖς
¹² και
γαρ
οφειλοντες
ειναι
διδασκαλοι
δια
τον
χρονον
παλιν
χρειαν
εχετε
του
διδασκειν
υμας
τινα
τα
στοιχεια
της
αρχης
των
λογιων
του
θεου
και
γεγονατε
χρειαν
εχοντες
γαλακτος
και
ου
στερεας
τροφης
¹³ πας
γαρ
ο
μετεχων

γαλακτος
απειρος
λογου
δικαιοσυνης
νηπιος
γαρ
εστιν
¹⁴ τελειων
δε
εστιν
η
στερεα
τροφη
των
δια
την
εξιν
τα
αισθητηρια
γεγυμνασμενα
εχοντων
προς
διακρισιν
καλου
τε
και
κακου

6

¹ διο
αφεντες
τον
της
αρχης
του
χριστου
λογον
επι

την
τελειότητα
φερωμεθα
μη
παλιν
θεμελιον
καταβαλλομενοι
μετανοιας
απο
νεκρων
εργων
και
πιστεως
επι
θεον
² βαπτισμων
διδαχης
επιθεσεως
τε
χειρων
αναστασεως
τε
νεκρων
και
κριματος
αιωνιου
³ και
τουτο
ποιησωμεν
εανπερ
επιτρεπη
ο
θεος
⁴ αδυνατον
γαρ
τους
απαξ
φωτισθεντας

γευσαμενους
τε
της
δωρεας
της
επουρανιου
και
μετοχους
γενηθεντας
πνευματος
αγιου
⁵ και
καλον
γευσαμενους
θεου
ρημα
δυναμεις
τε
μελλοντος
αιωνος
⁶ και
παραπεσοντας
παλιν
ανακαινιζειν
εις
μετανοιαν
ανασταυρουντας
εαυτοις
τον
υιον
του
θεου
και
παραδειγματιζοντας
⁷ γη
γαρ
η
πιουσα

τον
επ
αυτης
πολλακις
ερχομενον
υετον
και
τικτουσα
βοτανην
ευθετον
εκεινοις
δι
ους
και
γεωργειται
μεταλαμβανει
ευλογιας
απο
του
θεου
⁸ εκφερουσα
δε
ακανθας
και
τριβολους
αδοκιμος
και
καταρας
εγγυς
ης
το
τελος
εις
καυσιν
⁹ πεπεισμεθα
δε
περι
υμων

αγαπητοι
τα
κρεισσονα
και
εχομενα
σωτηριας
ει
και
ουτως
λαλουμεν
¹⁰ ου
γαρ
αδικος
ο
θεος
επιλαθεσθαι
του
εργου
υμων
και
του
κοπου
της
αγαπης
ης
ενεδειξασθε
εις
το
ονομα
αυτου
διακονησαντες
τοις
αγιοις
και
διακονουντες
¹¹ επιθυμουμεν
δε
εκαστον

υμων
την
αυτην
ενδεικνυσθαι
σπουδην
προς
την
πληροφοριαν
της
ελπιδος
αχρι
τελους
¹² ινα
μη
νωθροι
γενησθε
μιμηται
δε
των
δια
πιστεως
και
μακροθυμιας
κληρονομουντων
τας
επαγγελιας
¹³ τω
γαρ
αβρααμ
επαγγειλαμενος
ο
θεος
επει
κατ
ουδενος
ειχεν
μειζονος

ομοσαι
ωμοσεν
καθ
εαυτου
¹⁴ λεγων
η
μην
ευλογων
ευλογησω
σε
και
πληθυνων
πληθυνω
σε
¹⁵ και
ουτως
μακροθυμησας
επετυχεν
της
επαγγελιας
¹⁶ ανθρωποι
μεν
γαρ
κατα
του
μειζονος
ομνυουσιν
και
πασης
αυτοις
αντιλογιας
περας
εις
βεβαιωσιν
ο
ορκος
¹⁷ εν

ω
περισσοτερον
βουλομενος
ο
θεος
επιδειξαι
τοις
κληρονομοις
της
επαγγελιας
το
αμεταθετον
της
βουλης
αυτου
εμεσιτευσεν
ορκω
¹⁸ ινα
δια
δυο
πραγματων
αμεταθετων
εν
οις
αδυνατον
ψευσασθαι
θεον
ισχυραν
παρακλησιν
εχωμεν
οι
καταφυγοντες
κρατησαι
της
προκειμενης
ελπιδος
¹⁹ ην

ως
αγκυραν
εχομεν
της
ψυχης
ασφαλη
τε
και
βεβαιαν
και
εισερχομενην
εις
το
εσωτερον
του
καταπετασματος
²⁰ οπου
προδρομος
υπερ
ημων
εισηλθεν
ιησους
κατα
την
ταξιν
μελχισεδεκ
αρχιερευς
γενομενος
εις
τον
αιωνα

7

¹ ουτος
γαρ
ο
μελχισεδεκ
βασιλευς

σαλημ
ιερευσ
του
θεου
του
υψιστου
ο
συναντησας
αβρααμ
υποστρεφοντι
απο
της
κοπης
των
βασιλεων
και
ευλογησας
αυτον
² ω
και
δεκατην
απο
παντων
εμερισεν
αβρααμ
πρωτον
μεν
ερμηνευομενος
βασιλευς
δικαιοσυνης
επειτα
δε
και
βασιλευς
σαλημ
ο
εστιν
βασιλευς

ειρηνής
³ ἀπατωρ
ἀμητωρ
ἀγενεαλογητος
μητε
ἀρχὴν
ἡμερῶν
μητε
ζωῆς
τέλος
ἐχῶν
ἀφωμοιωμένος
δε
τῷ
υἱῷ
τοῦ
θεοῦ
μένει
ιερεὺς
εἰς
τὸ
διηνέκες
⁴ θεωρεῖτε
δε
πῆλικος
οὗτος
ὦ
καὶ
δεκατὴν
ἀβραὰμ
ἔδωκεν
ἐκ
τῶν
ἀκροθινίων
ὁ
πατριάρχης
⁵ καὶ

οι
μεν
εκ
των
υιων
λευι
την
ιερατειαν
λαμβάνοντες
εντολην
εχουσιν
αποδεκατουν
τον
λαον
κατα
τον
νομον
τουτ
εστιν
τους
αδελφους
αυτων
καιπερ
εξεληλυθοτας
εκ
της
οσφυος
αβρααμ
⁶ο
δε
μη
γενεαλογουμενος
εξ
αυτων
δεδεκατωκεν
τον
αβρααμ

και
τον
εχοντα
τας
επαγγελιας
ευλογηκεν
⁷ χωρις
δε
πασης
αντιλογιας
το
ελαττον
υπο
του
κρειττονος
ευλογειται
⁸ και
ωδε
μεν
δεκατας
αποθνησκοντες
ανθρωποι
λαμβάνουσιν
εκει
δε
μαρτυρουμενος
οτι
ζη
⁹ και
ως
επος
ειπειν
δια
αβρααμ
και
λευι
ο

δεκατας
λαμβανων
δεδεκατωται
¹⁰ ετι
γαρ
εν
τη
οσφui
του
πατρος
ην
οτε
συνηνητησεν
αυτω
ο
μελχισηδεκ
¹¹ ει
μεν
ουν
τελειωσις
δια
της
λευιτικης
ιερωσυνης
ην
ο
λαος
γαρ
επ
αυτη
νενομοθετητο
τις
ετι
χρεια
κατα
την
ταξιν
μελχισηδεκ

ετερον
ανιστασθαι
ιερεα
και
ου
κατα
την
ταξιν
ααρων
λεγεσθαι
¹² μετατιθεμενης
γαρ
της
ιερωσυνης
εξ
αναγκης
και
νομου
μεταθεσις
γινεται
¹³ εφ
ον
γαρ
λεγεται
ταυτα
φυλης
ετερας
μετεσχηκεν
αφ
ης
ουδεις
προσεσχηκεν
τω
θυσιαστηριω
¹⁴ προδηλον
γαρ
οτι

ἐξ
ιουδα
ἀνατεταλκεν
ὁ
κύριος
ἡμῶν
εἰς
τὴν
φυλὴν
οὐδεν
περί
ιερωσύνης
μωσῆς
ἐλάλησεν
¹⁵ καὶ
περισσότερον
ἐτι
καταδὴλον
ἐστίν
εἰ
κατὰ
τὴν
ὁμοιοτητα
μελχισεδεκ
ἀνίσταται
ἱερεὺς
ἕτερος
¹⁶ ὅς
οὐ
κατὰ
νόμον
ἐντολῆς
σαρκικῆς
γεγονεν
ἀλλὰ
κατὰ
δυναμὶν

ζωης
ακαταλυτου
¹⁷ μαρτυρει
γαρ
οτι
συ
ιερευς
εις
τον
αιωνα
κατα
την
ταξιν
μελχισεδεκ
¹⁸ αθετησις
μεν
γαρ
γινεται
προαγουσης
εντολης
δια
το
αυτης
ασθενες
και
ανωφελες
¹⁹ ουδεν
γαρ
ετελειωσεν
ο
νομος
επεισαγωγή
δε
κρειττονος
ελπιδος
δι
ης

εγγιζομεν
τω
θεω
²⁰ και
καθ
οσον
ου
χωρις
ορκωμοσιας
οι
μεν
γαρ
χωρις
ορκωμοσιας
εισιν
ιερεις
γεγονοτες
²¹ ο
δε
μετα
ορκωμοσιας
δια
του
λεγοντος
προς
αυτον
ωμοσεν
κυριος
και
ου
μεταμεληθησεται
συ
ιερευς
εις
τον
αιωνα
κατα
την
ταξιν

μελχισεδεκ

²² κατα

τοσουτον

κρειττονος

διαθηκης

γεγονεν

εγγυος

ιησους

²³ και

οι

μεν

πλειονες

εισιν

γεγονοτες

ιερεις

δια

το

θανατω

κωλυεσθαι

παραμενειν

²⁴ ο

δε

δια

το

μενειν

αυτον

εις

τον

αιωνα

απαραβατον

εχει

την

ιερωσυνην

²⁵ οθεν

και

σωζειν

εις

το

παντελες
δυναται
τους
προσερχομενους
δι
αυτου
τω
θεω
παντοτε
ζων
εις
το
εντυγχανειν
υπερ
αυτων
²⁶ τοιουτος
γαρ
ημιν
επρεπεν
αρχιερευς
οσιος
ακακος
αμικτος
κεχωρισμενος
απο
των
αμαρτωλων
και
υψηλοτερος
των
ουρανων
γενομενος
²⁷ ος
ουκ
εχει
καθ
ημεραν
αναγκην
ωσπερ

οι
αρχιερεις
προτερον
υπερ
των
ιδιων
αμαρτιων
θυσιας
αναφερειν
επειτα
των
του
λαου
τουτο
γαρ
εποιησεν
εφαπαξ
εαυτον
ανενεγκας
²⁸ ο
νομος
γαρ
ανθρωπους
καθιστησιν
αρχιερεις
εχοντας
ασθενειαν
ο
λογος
δε
της
ορκωμοσιας
της
μετα
τον
νομον
υιον
εις

τον
αιωνα
τετελειωμενον

8

¹ κεφαλαιον
δε
επι
τοις
λεγομενοις
τοιουτον
εχομεν
αρχιερα
ος
εκαθισεν
εν
δεξια
του
θρονου
της
μεγαλωσυνης
εν
τοις
ουρανοις
² των
αγιων
λειτουργος
και
της
σκηνης
της
αληθινης
ην
επηξεν
ο
κυριος
και
ουκ

ανθρωπος
³ πας
γάρ
αρχιερευς
εις
το
προσφερειν
δωρα
τε
και
θυσιας
καθισταται
οθεν
αναγκαιον
εχειν
τι
και
τουτον
ο
προσενεγκη
⁴ ει
μεν
γάρ
ην
επι
γης
ουδ
αν
ην
ιερευς
οντων
των
ιερων
των
προσφεροντων
κατα
τον
νομον

τα
δωρα
⁵ οιτινες
υποδειγματι
και
σκια
λατρευουσιν
των
επουρανιων
καθως
κεχρηματισται
μωυσης
μελλων
επιτελειν
την
σκηνην
ορα
γαρ
φησιν
ποιησεις
παντα
κατα
τον
τυπον
τον
δειχθεντα
σοι
εν
τω
ορει
⁶ νυνι
δε
διαφορωτερας
τετυχεν
leitourgiās
οσω
και
κρειττονος

ἐστὶν
διαθήκης
μεσιτῆς
ἡτις
ἐπὶ
κρείττοσιν
ἐπαγγελίαις
νενομοθετῆται
⁷ εἰ
γὰρ
ἡ
πρῶτη
ἐκείνη
ἣν
ἀμεμπτος
οὐκ
ἀν
δευτέρως
ἐζητεῖτο
τόπος
⁸ μεμφομενος
γὰρ
αὐτοῖς
λεγει
ἰδοὺ
ἡμερᾶι
ἐρχονται
λεγει
κύριος
καὶ
συντελεσῶ
ἐπὶ
τὸν
οἶκον
ἰσραὴλ
καὶ
ἐπὶ
τὸν

οικον
ιουδα
διαθηκην
καινην
⁹ ου
κατα
την
διαθηκην
ην
εποιησα
τοις
πατρασιν
αυτων
εν
ημερα
επιλαβομενου
μου
της
χειρος
αυτων
εξαγαγειν
αυτους
εκ
γης
αιγυπτου
οτι
αυτοι
ουκ
ενεμειναν
εν
τη
διαθηκη
μου
καγω
ημελησα
αυτων
λεγει
κυριος

¹⁰ ὅτι
αὕτη
ἡ
διαθήκη
ἣν
διαθησομαι
τῷ
οἴκῳ
ἰσραὴλ
μετὰ
τὰς
ἡμέρας
ἐκεῖνας
λέγει
κύριος
διδούς
νόμους
μου
εἰς
τὴν
διανοίαν
αὐτῶν
καὶ
ἐπὶ
καρδίας
αὐτῶν
ἐπιγράψω
αὐτοὺς
καὶ
ἐσομαι
αὐτοῖς
εἰς
θεὸν
καὶ
αὐτοὶ
ἐσονται
μοι
εἰς

λαον
¹¹ και
ου
μη
διδαξωσιν
εκαστος
τον
πολιτην
αυτου
και
εκαστος
τον
αδελφον
αυτου
λεγων
γνωθι
τον
κυριον
οτι
παντες
ειδησουσιν
με
απο
μικρου
αυτων
εως
μεγαλου
αυτων
¹² οτι
ιλεως
εσομαι
ταις
αδικiais
αυτων
και
των
αμαρτιων
αυτων

και
των
ανομιων
αυτων
ου
μη
μνησθω
ετι
¹³ εν
τω
λεγειν
καινην
πεπαλαιωκεν
την
πρωτην
το
δε
παλαιουμενον
και
γηρασκον
εγγυς
αφανισμού

9

¹ ειχεν
μεν
ουν
και
η
πρωτη
δικαιωματα
λατρειας
το
τε
αγιον
κοσμικον
² σκηνη
γαρ

κατεσκευασθη
η
πρωτη
εν
η
η
τε
λυχνια
και
η
τραπεζα
και
η
προθεσις
των
αρτων
ητις
λεγεται
αγια
³ μετα
δε
το
δευτερον
καταπετασμα
σκηνη
η
λεγομενη
αγια
αγιων
⁴ χρυσουν
εχουσα
θυμιατηριον
και
την
κιβωτον
της
διαθηκης

περικεκαλυμμενην
παντοθεν
χρυσιω
εν
η
σταμνος
χρυση
εχουσα
το
μαννα
και
η
ραβδος
ααρων
η
βλαστησασα
και
αι
πλακες
της
διαθηκης
⁵ υπερανω
δε
αυτης
χερουβιμ
δοξης
κατασκιαζοντα
το
ιλαστηριον
περι
ων
ουκ
εστιν
νυν
λεγειν
κατα
μερος

⁶ τούτων
δε
οὕτως
κατεσκευασμένων
εἰς
μὲν
τὴν
πρωτὴν
σκήνην
διὰ
παντός
εἰσίσιν
οἱ
ἱερεῖς
τάς
λατρείας
ἐπιτελοῦντες
⁷ εἰς
δε
τὴν
δευτέραν
ἀπαξ
τοῦ
ἐνιαυτοῦ
μόνος
ὁ
ἀρχιερεὺς
οὐ
χωρὶς
αἵματος
ὁ
προσφέρει
ὑπὲρ
ἑαυτοῦ
καὶ
τῶν
τοῦ
λαοῦ

αγνοημάτων
⁸ τουτο
δηλουντος
του
πνευματος
του
αγιου
μηπω
πεφανερωσθαι
την
των
αγιων
οδον
ετι
της
πρωτης
σκηνης
εχουσης
στασιν
⁹ ητις
παραβολη
εις
τον
καιρον
τον
ενεστηκοτα
καθ
ον
δωρα
τε
και
θυσαι
προσφέρονται
μη
δυναμεναι
κατα
συνειδησιν
τελειωσαι

τον
λατρευοντα
¹⁰ μονον
επι
βρωμασιν
και
πομασιν
και
διαφοροις
βαπτισμοις
και
δικαιωμασιν
σαρκος
μεχρι
καιρου
διορθωσεως
επικειμενα
¹¹ χριστος
δε
παραγενομενος
αρχιερευς
των
μελλοντων
αγαθων
δια
της
μειζονος
και
τελειοτερας
σκηνης
ου
χειροποιητου
τουτ
εστιν
ου
ταυτης
της
κτισεως

¹² ουδε
δι
αιματος
τραγων
και
μοσχων
δια
δε
του
ιδιου
αιματος
εισηλθεν
εφαπαξ
εις
τα
αγια
αιωνιαν
λυτρωσιν
ευραμενος
¹³ ει
γαρ
το
αιμα
ταυρων
και
τραγων
και
σποδος
δαμαλεως
ραντιζουσα
τους
κεκοινωμενους
αγιαζει
προς
την
της
σαρκος
καθαροτητα

¹⁴ ποσω
μαλλον
το
αιμα
του
χριστου
ος
δια
πνευματος
αιωνιου
εαυτον
προσηνεγκεν
αμωμον
τω
θεω
καθαριει
την
συνειδησιν
υμων
απο
νεκρων
εργων
εις
το
λατρευειν
θεω
ζωντι
¹⁵ και
δια
τουτο
διαθηκης
καινης
μεσιτης
εστιν
οπως
θανατου
γενομενου
εις

απολυτρωσιν
των
επι
τη
πρωτη
διαθηκη
παραβασεων
την
επαγγελιαν
λαβωσιν
οι
κεκλημενοι
της
αιωνιου
κληρονομιας
¹⁶ οπου
γαρ
διαθηκη
θανατον
αναγκη
φερεσθαι
του
διαθεμενου
¹⁷ διαθηκη
γαρ
επι
νεκροις
βεβαια
επει
μηποτε
ισχυει
οτε
ζη
ο
διαθεμενος
¹⁸ οθεν
ουδ

η
πρωτη
χωρις
αιματος
εγκεκαινισται
¹⁹ λαληθεισης
γαρ
πασης
εντολης
κατα
νομον
υπο
μωυσεως
παντι
τω
λαω
λαβων
το
αιμα
των
μοσχων
και
τραγων
μετα
υδατος
και
εριου
κοκκινου
και
υσσωπου
αυτο
τε
το
βιβλιον
και
παντα
τον
λαον
ερραντισεν

20 λεγων
τουτο
το
αιμα
της
διαθηκης
ης
ενετειλατο
προς
υμας
ο
θεος
21 και
την
σκηνην
δε
και
παντα
τα
σκευη
της
λειτουργιας
τω
αιματι
ομοιως
ερραντισεν
22 και
σχεδον
εν
αιματι
παντα
καθαριζεται
κατα
τον
νομον
και
χωρις
αιματεκχυσιας

ου
γινεται
αφεσις
²³ αναγκη
ουν
τα
μεν
υποδειγματα
των
εν
τοις
ουρανοις
τουτοις
καθαριζεσθαι
αυτα
δε
τα
επουρανια
κρειττοσιν
θυσαις
παρα
ταυτας
²⁴ ου
γαρ
εις
χειροποιητα
αγια
εισηλθεν
ο
χριστος
αντιτυπα
των
αληθινων
αλλ
εις
αυτον
τον
ουρανον

νυν
εμφανισθηναι
τω
προσωπω
του
θεου
υπερ
ημων
²⁵ ουδ
ινα
πολλακις
προσφερη
εαυτον
ωσπερ
ο
αρχιερευς
εισερχεται
εις
τα
αγια
κατ
ενιαυτον
εν
αιματι
αλλοτριω
²⁶ επει
εδει
αυτον
πολλακις
παθειν
απο
καταβολης
κοσμου
νυν
δε
απαξ
επι
συντελεια

των
αιωνων
εις
αθετησιν
αμαρτιας
δια
της
θυσιας
αυτου
πεφανερωται
²⁷ και
καθ
οσον
αποκειται
τοις
ανθρωποις
απαξ
αποθανειν
μετα
δε
τουτο
κρισις
²⁸ ουτως
και
ο
χριστος
απαξ
προσενεχθεις
εις
το
πολλων
ανενεγκειν
αμαρτιας
εκ
δευτερου
χωρις
αμαρτιας

οφθησεται
τοις
αυτον
απεκδεχομενοις
εις
σωτηριαν

10

¹ σκιαν
γαρ
εχων
ο
νομος
των
μελλοντων
αγαθων
ουκ
αυτην
την
εικονα
των
πραγματων
κατ
ενιαυτον
ταις
αυταις
θυσαις
ας
προσφερουσιν
εις
το
διηγεκες
ουδεποτε
δυνανται
τους
προσερχομενους
τελειωσαι
² επει

ουκ
αν
επαυσαντο
προσφερομεναι
δια
το
μηδεμιαν
εχειν
ετι
συνειδησιν
αμαρτιων
τους
λατρευοντας
απαξ
κεκαθαρμενους
³ αλλ
εν
αυταις
αναμνησις
αμαρτιων
κατ
ενιαυτον
⁴ αδυνατον
γαρ
αιμα
ταυρων
και
τραγων
αφαιρειν
αμαρτιας
⁵ διο
εισερχομενος
εις
τον
κοσμον
λεγει
θυσιαν
και

προσφοραν
ουκ
ηθελησας
σωμα
δε
κατηρτισω
μοι
⁶ ολοκαυτωματα
και
περι
αμαρτιας
ουκ
ευδοκησας
⁷ τοτε
ειπον
ιδου
ηκω
εν
κεφαλιδι
βιβλιου
γεγραπται
περι
εμου
του
ποιησαι
ο
θεος
το
θελημα
σου
⁸ ανωτερον
λεγων
οτι
θυσιαν
και
προσφοραν
και
ολοκαυτωματα

και
περι
αμαρτιας
ουκ
ηθελησας
ουδε
ευδοκησας
αιτινες
κατα
τον
νομον
προσφέρονται
⁹ τοτε
ειρηκεν
ιδου
ηκω
του
ποιησαι
ο
θεος
το
θελημα
σου
αναιρει
το
πρωτον
ινα
το
δευτερον
στηση
¹⁰ εν
ω
θεληματι
ηγιασμενοι
εσμεν
οι
δια
της

προσφοράς
του
σωματος
ιησου
χριστου
εφαπαξ
¹¹ και
πας
μεν
ιερευς
εστηκεν
καθ
ημεραν
λειτουργων
και
τας
αυτας
πολλακις
προσφερων
θυσιας
αιτινες
ουδεποτε
δυνανται
περιελειν
αμαρτιας
¹² αυτος
δε
μιαν
υπερ
αμαρτιων
προσενεγκας
θυσιαν
εις
το
διηγεκες
εκαθισεν
εν

δεξια
του
θεου
¹³ το
λοιπον
εκδεχομενος
εως
τεθωσιν
οι
εχθροι
αυτου
υποποδιον
των
ποδων
αυτου
¹⁴ μια
γαρ
προσφορα
τετελειωκεν
εις
το
διηνεκες
τους
αγιαζομενους
¹⁵ μαρτυρει
δε
ημιν
και
το
πνευμα
το
αγιον
μετα
γαρ
το
προειρηκεναι
¹⁶ αυτη
η

διαθηκη
ην
διαθησομαι
προς
αυτους
μετα
τας
ημερας
εκεινας
λεγει
κυριος
διδους
νομους
μου
επι
καρδιας
αυτων
και
επι
των
διανοιων
αυτων
επιγραψω
αυτους
¹⁷ και
των
αμαρτιων
αυτων
και
των
ανομιων
αυτων
ου
μη
μνησθω
ετι
¹⁸ οπου
δε

αφεσις
τουτων
ουκετι
προσφορα
περι
αμαρτιας
¹⁹ εχοντες
ουν
αδελφοι
παρρησιαν
εις
την
εισοδον
των
αγιων
εν
τω
αιματι
ιησου
²⁰ ην
ενεκαινισεν
ημιν
οδον
προσφατον
και
ζωσαν
δια
του
καταπετασματος
τουτ
εστιν
της
σαρκος
αυτου
²¹ και
ιερεα
μεγαν
επι

τον
οικον
του
θεου
²² προσερχωμεθα
μετα
αληθινης
καρδιας
εν
πληροφορια
πιστεως
ερραντισμενοι
τας
καρδιας
απο
συνειδησεως
πονηρας
και
λελουμενοι
το
σωμα
υδατι
καθαρω
²³ κατεχωμεν
την
ομολογiam
της
ελπιδος
ακλινη
πιστος
γαρ
ο
επαγγειλαμενος
²⁴ και
κατανοωμεν
αλληλους
εις

παροξυσμον
αγαπης
και
καλων
εργων
²⁵μη
εγκαταλειποντες
την
επισυναγωγην
εαυτων
καθως
εθος
τισιν
αλλα
παρακαλουντες
και
τοσουτω
μαλλον
οσω
βλεπετε
εγγιζουσαν
την
ημεραν
²⁶εκουσιως
γαρ
αμαρτανοντων
ημων
μετα
το
λαβειν
την
επιγνωσιν
της
αληθειας
ουκετι
περι
αμαρτιων
απολειπεται

θυσια
²⁷ φοβερα
δε
τις
εκδοχη
κρισεως
και
πυρος
ζηλος
εσθιειν
μελλοντος
τους
υπεναντιους
²⁸ αθετησας
τις
νομον
μωυσεως
* χωρις
οικτιρμων
επι
δυσιν
η
τρισιν
μαρτυσιν
αποθνησκει
²⁹ ποσω
δοκειτε
χειρονος
αξιωθησεται
τιμωριας
ο
τον
υιον
του
θεου
καταπατησας

* ^{10:28} μωυσεως Variant: μωσεως

και
το
αιμα
της
διαθηκης
κοινων
ηγησαμενος
εν
ω
ηγιασθη
και
το
πνευμα
της
χαριτος
ενυβρισας
³⁰ οίδαμεν
γαρ
τον
ειποντα
εμοι
εκδικησις
εγω
ανταποδωσω
λεγει
κυριος
και
παλιν
κυριος
κρινει
τον
λαον
αυτου
³¹ φοβερον
το
εμπεσειν
εις
χειρας

θεου
ζωντος
³² αναμιμνησκεσθε
δε
τας
προτερον
ημερας
εν
αις
φωτισθεντες
πολλην
αθλησιν
υπεμεινατε
παθηματων
³³ τουτο
μεν
ονειδισμοις
τε
και
θλιψεσιν
θεατριζομενοι
τουτο
δε
κοινωνοι
των
ουτως
αναστρεφομενων
γενηθεντες
³⁴ και
γαρ
τοις
δεσμοις
μου
συνεπαθησατε
και
την
αρπαγην

των
υπαρχοντων
υμων
μετα
χαρας
προσεδεξασθε
γινωσκοντες
εχειν
εαυτοις
κρειττονα
υπαρξιν
εν
ουρανοις
και
μενουσαν
³⁵μη
αποβαλητε
ουν
την
παρρησιαν
υμων
ητις
εχει
μισθαποδοσιαν
μεγαλην
³⁶υπομονης
γαρ
εχετε
χρειαν
ινα
το
θελημα
του
θεου
ποιησαντες
κομισησθε
την
επαγγελιαν

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 10:3793ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 10:39

³⁷ ἐτι

γὰρ

μικρὸν

ὅσον

ὅσον

ὁ

ἐρχόμενος

ἥξει

καὶ

οὐ

χρονιῇ

³⁸ ὁ

δε

δικαίος

ἐκ

πίστεως

ζησεται

καὶ

εἰάν

υποστείληται

οὐκ

εὐδοκεῖ

ἡ

ψυχὴ

μου

ἐν

αὐτῷ

³⁹ ἡμεῖς

δε

οὐκ

ἐσμεν

υποστολῆς

εἰς

ἀπώλειαν

ἀλλὰ

πίστεως

εἰς

περιποίησιν

ψυχης

11

¹ εστιν

δε

πιστις

ελπιζομενων

υποστασις

πραγματων

ελεγχος

ου

βλεπομενων

² εν

ταυτη

γαρ

εμαρτυρηθησαν

οι

πρεσβυτεροι

³ πιστει

νοουμεν

κατηρτισθαι

τους

αιωνας

ρηματι

θεου

εις

το

μη

εκ

φαινομενων

τα

βλεπομενα

γεγονεναι

⁴ πιστει

πλειονα

θυσιαν

αβελ

παρα

καιν
προσηνεγκεν
τω
θεω
δι
ης
εμαρτυρηθη
ειναι
δικαιος
μαρτυρουντος
επι
τοις
δωροις
αυτου
του
θεου
και
δι
αυτης
αποθανων
ετι
λαλειται
⁵ πιστει
ενωχ
μετετεθη
του
μη
ιδειν
θανατον
και
ουχ
ευρισκετο
διοτι
μετεθηκεν
αυτον
ο
θεος
προ

γὰρ
τῆς
μεταθεσεως
αὐτοῦ
μεμαρτυρηται
ευηρεστηκεναι
τῷ
θεῷ
⁶ χωρὶς
δε
πιστεως
ἀδύνατον
εὐαρεστησαι
πιστευσαι
γὰρ
δεῖ
τὸν
προσερχομενον
τῷ
θεῷ
ὅτι
ἐστὶν
καὶ
τοῖς
ἐκζητουσιν
αὐτὸν
μισθαποδοτῆς
γίνεται
⁷ πιστεῖ
χρηματισθεῖς
νῶε
περὶ
τῶν
μηδεπω
βλεπομενων
εὐλαβηθεῖς
κατεσκευασεν
κιβωτὸν

εις
σωτηριαν
του
οικου
αυτου
δι
ης
κατεκρινεν
τον
κοσμον
και
της
κατα
πιστιν
δικαιοσυνης
εγενετο
κληρονομος
⁸ πιστει
καλουμενος
αβρααμ
υπηκουσεν
εξελθειν
εις
τον
τοπον
ον
ημελλεν
λαμβανειν
εις
κληρονομιαν
και
εξηλθεν
μη
επισταμενος
που
ερχεται
⁹ πιστει
παρωκησεν

εις
γην
* της
επαγγελίας
ως
αλλοτριαν
εν
σκηναίς
κατοικήσας
μετα
ισαακ
και
ιακωβ
των
συγκληρονομων
της
επαγγελίας
της
αυτης
¹⁰ εξεδεχετο
γαρ
την
τους
θεμελιους
εχουσαν
πολιν
ης
τεχνιτης
και
δημιουργος
ο
θεος
¹¹ πιστει
και
αυτη
σαρρα

* 11:9 γην Variant: την γην

δυναμιν
εις
καταβολην
σπερματος
ελαβεν
και
παρα
καιρον
ηλικιας
ετεκεν
επει
πιστον
ηγησατο
τον
επαγγειλαμενον
¹²διο
και
αφ
ενος
εγεννηθησαν
και
ταυτα
νενεκρωμενου
καθως
τα
αστρα
του
ουρανου
τω
πληθει
και
ως
η
αμμος
η
παρα
το
χειλος

της
θαλασσης
η
αναριθμητος
¹³ κατα
πιστιν
απεθανον
ουτοι
παντες
μη
λαβοντες
τας
επαγγελιας
αλλα
πορρωθεν
αυτας
ιδοντες
και
ασπασαμενοι
και
ομολογησαντες
οτι
ξενοι
και
παρεπιδημοι
εισιν
επι
της
γης
¹⁴ οι
γαρ
τοιαυτα
λεγοντες
εμφανιζουσιν
οτι
πατριδα
επιζητουσιν

¹⁵ και
ει
μεν
εκεινης
εμνημονευον
αφ
ης
εξηλθον
ειχον
αν
καιρον
ανακαμψαι
¹⁶ νυν
δε
κρειττονος
ορεγονται
τουτ
εστιν
επουρανιου
διο
ουκ
επαισχυνεται
αυτους
ο
θεος
θεος
επικαλεισθαι
αυτων
ητοιμασεν
γαρ
αυτοις
πολιν
¹⁷ πιστει
προσενηνοχεν
αβρααμ
τον
ισαακ
πειραζομενος

και
τον
μονογενη
προσεφερεν
ο
τας
επαγγελιας
αναδεξαμενος
¹⁸ προς
ον
ελαληθη
οτι
εν
ισαακ
κληθησεται
σοι
σπερμα
¹⁹ λογισαμενος
οτι
και
εκ
νεκρων
εγειρειν
δυνατος
ο
θεος
οθεν
αυτον
και
εν
παραβολη
εκομισατο
²⁰ πιστει
περι
μελλοντων
ευλογησεν
ισαακ
τον

ιακωβ
και
τον
ησαυ
²¹ πιστει
ιακωβ
αποθνησκων
εκαστον
των
υιων
ιωσηφ
ευλογησεν
και
προσεκυνησεν
επι
το
ακρον
της
ραβδου
αυτου
²² πιστει
ιωσηφ
τελευτων
περι
της
εξοδου
των
υιων
ισραηλ
εμνημονευσεν
και
περι
των
οστεων
αυτου
ενετειλατο
²³ πιστει
μωυσης

γεννηθεις
εκρυβη
τριμηνον
υπο
των
πατερων
αυτου
διοτι
ειδον
αστειον
το
παιδιον
και
ουκ
εφοβηθησαν
το
διαταγμα
του
βασιλεως
²⁴ πιστει
μωυσης
μεγας
γενομενος
ηρνησατο
λεγεσθαι
υιος
θυγατρος
φαραω
²⁵ μαλλον
ελομενος
συγκακουχεισθαι
τω
λαω
του
θεου
η
προσκαιρον
εχειν

αμαρτίας
απολαυσιν
²⁶ μείζονα
πλουτον
ηγησαμενος
των
αιγυπτου
θησαυρων
τον
ονειδισμον
του
χριστου
απεβλεπεν
γαρ
εις
την
μισθαποδοσιαν
²⁷ πιστει
κατελιπεν
αιγυπτον
μη
φοβηθεις
τον
θυμον
του
βασιλεως
τον
γαρ
αορατον
ως
ορων
εκαρτερησεν
²⁸ πιστει
πεποιηκεν
το
πασχα
και
την

προσχυσιν
του
αιματος
ινα
μη
ο
ολοθρευων
τα
πρωτοτοκα
θιγη
αυτων
²⁹ πιστει
διεβησαν
την
ερυθραν
θαλασσαν
ως
δια
ξηρας
ης
πειραν
λαβοντες
οι
αιγυπτιοι
κατεποθησαν
³⁰ πιστει
τα
τειχη
ιεριχω
επεσεν
κυκλωθεντα
επι
επτα
ημερας
³¹ πιστει
ρααβ
η
πορνη

ου
συναπωλετο
τοις
απειθησασιν
δεξαμενη
τους
κατασκοπους
μετ
ειρηνης
³² και
τι
ετι
λεγω
επιλειψει
γαρ
με
διηγουμενον
ο
χρονος
περι
γεδεων
βαρακ
τε
και
σαμψων
και
ιεφθαε
δανιδ
τε
και
σαμουηλ
και
των
προφητων
³³ οι
δια
πιστεως
κατηγωνισαντο

βασιλειας
ειργασαντο
δικαιοσυνην
επετυχον
επαγγελιων
εφραξαν
στοματα
λεοντων
³⁴ εσβεσαν
δυναμιν
πυρος
εφυγον
στοματα
μαχαιρας
ενεδυναμωθησαν
απο
ασθενειας
εγενηθησαν
ισχυροι
εν
πολεμω
παρεμβολας
εκλιναν
αλλοτριων
³⁵ ελαβον
γυναικες
εξ
αναστασεως
τους
νεκρους
αυτων
αλλοι
δε
ετυμπανισθησαν
ου
προσδεξαμενοι
την

απολυτρωσιν
ινα
κρειττονος
αναστασεως
τυχωσιν
³⁶ ετεροι
δε
εμπαιγμων
και
μαστιγων
πειραν
ελαβον
ετι
δε
δεσμων
και
φυλακης
³⁷ ελιθασθησαν
επισθησαν
επειρασθησαν
εν
φονω
μαχαιρας
απεθανον
περιηλθον
εν
μηλωταις
εν
αιγείοις
δερμασιν
υστερουμενοι
θλιβομενοι
κακουχουμενοι
³⁸ ων
ουκ
ην
αξιος

ο
κοσμος
εν
ερημiais
πλανωμενοι
και
ορεσιν
και
σπηλαιοις
και
ταις
οπαις
της
γης
³⁹ και
ουτοι
παντες
μαρτυρηθεντες
δια
της
πιστεως
ουκ
εκομισαντο
την
επαγγελιαν
⁴⁰ του
θεου
περι
ημων
κρειττον
τι
προβλεψαμενου
ινα
μη
χωρις
ημων
τελειωθωσιν

12

¹ τοιγαρουν
και
ημεις
τοσουτον
εχοντες
περικειμενον
ημιν
νεφος
μαρτυρων
ογκον
αποθεμενοι
παντα
και
την
ευπεριστατον
αμαρτιαν
δι
υπομονης
τρεχωμεν
τον
προκειμενον
ημιν
αγωνα
² αφορωντες
εις
τον
της
πιστεως
αρχηγον
και
τελειωτην
ιησουν
ος
αντι
της
προκειμενης
αυτω
χαρας

υπεμεινεν
σταυρον
αισχυνης
καταφρονησας
εν
δεξια
τε
του
θρονου
του
θεου
κεκαθικεν
³ αναλογισασθε
γαρ
τον
τοιαυτην
υπομεμενηκοτα
υπο
των
αμαρτωλων
εις
αυτον
αντιλογιαν
ινα
μη
καμητε
ταις
ψυχαις
υμων
εκλυομενοι
⁴ ουπω
μεχρι
αιματος
αντικατεστητε
προς
την
αμαρτιαν
ανταγωνιζομενοι

⁵ και
εκκλησησθε
της
παρακλησεως
ητις
υμιν
ως
υιοις
διαλεγεται
υιε
μου
μη
ολιγωρει
παιδειας
κυριου
μηδε
εκλυου
υπ
αυτου
ελεγχομενος
⁶ ον
γαρ
αγαπα
κυριος
παιδευει
μαστιγοι
δε
παντα
υιον
ον
παραδεχεται
⁷ εις
* παιδειαν
υπομενετε
ως
υιοις

* 12:7 εις Variant: ει

ὑμῖν
προσφερεται
ὁ
θεὸς
τις
γὰρ
ἐστὶν
υἱὸς
οὐ
οὐ
παίδευει
πατὴρ
⁸ εἰ
δὲ
χωρὶς
ἐστε
παιδείας
ἧς
μετοχοὶ
γεγονασιν
πάντες
ἀρα
νοθοὶ
ἐστε
καὶ
οὐχ
υἱοὶ
⁹ εἰτα
τοὺς
μὲν
τῆς
σαρκὸς
ἡμῶν
πατέρας
εἰχομεν
παιδευτάς
καὶ
ἐνετρεπομεθα
οὐ

πολλω
μαλλον
υποταγησομεθα
τω
πατρι
των
πνευματων
και
ζησομεν
¹⁰ οι
μεν
γαρ
προς
ολιγας
ημερας
κατα
το
δοκουν
αυτοις
επαιδευον
ο
δε
επι
το
συμφερον
εις
το
μεταλαβειν
της
αγιωτητος
αυτου
¹¹ πασα
δε
παιδεια
προς
μεν
το
παρον

ου
δοκει
χαρας
ειναι
αλλα
λυπης
υστερον
δε
καρπον
ειρηνικον
τοις
δι
αυτης
γεγυμνασμενοις
αποδιδωσιν
δικαιοσυνης
¹² διο
τας
παρειμενας
χειρας
και
τα
παραλελυμενα
γονατα
ανορθωσατε
¹³ και
τροχιας
ορθας
ποιησατε
τοις
ποσιν
υμων
ινα
μη
το
χωλον
εκτραπη
ιαθη

δε
μαλλον
¹⁴ ειρηνην
διωκετε
μετα
παντων
και
τον
αγιασμον
ου
χωρις
ουδεις
οψεται
τον
κυριον
¹⁵ επισκοπουντες
μη
τις
υστερων
απο
της
χαριτος
του
θεου
μη
τις
ριζα
πικριας
ανω
φυουσα
ενοχλη
και
δια
ταυτης
μianθωσιν
πολλοι
¹⁶ μη
τις

πορνος
η
βεβηλος
ως
ησαν
ος
αντι
βρωσεως
μιας
απεδοτο
τα
πρωτοτοκια
αυτου
¹⁷ ιστε
γαρ
οτι
και
μετεπειτα
θελων
κληρονομησαι
την
ευλογιαν
απεδοκιμασθη
μετανοιας
γαρ
τοπον
ουχ
ευρεν
καιπερ
μετα
δακρυων
εκζητησας
αυτην
¹⁸ ου
γαρ
προσεληλυθατε
ψηλαφωμενω

ορει
και
κεκαυμενω
πυρι
και
γνοφω
και
σκοτω
και
θυελλη
¹⁹ και
σαλπιγγος
ηχω
και
φωνη
ρηματων
ης
οι
ακουσαντες
παρητησαντο
μη
προστεθηναι
αυτοις
λογον
²⁰ ουκ
εφερον
γαρ
το
διαστελλομενον
καν
θηριον
θιγη
του
ορους
λιθοβοληθησεται
²¹ και
ουτως
φοβερον

ην
το
φανταζομενον
μωυσης
ειπεν
εκφοβος
ειμι
και
εντρομος
²² αλλα
προσεληλυθατε
σιων
ορει
και
πολει
θεου
ζωντος
ιερουσαλημ
επουρανιω
και
μυριασιν
αγγελων
²³ πανηγυρει
και
εκκλησια
πρωτοτοκων
εν
ουρανοις
απογεγραμμενων
και
κριτη
θεω
παντων
και
πνευμασιν
δικαιων
τετελειωμενων
²⁴ και

διαθηκης
νεας
μεσιτη
ιησου
και
αιματι
ραντισμου
κρειττον
λαλουντι
παρα
τον
αβελ
²⁵ βλεπετε
μη
παραιτησησθε
τον
λαλουντα
ει
γαρ
εκεινοι
ουκ
εφυγον
τον
επι
γης
παραιτησαμενοι
χρηματιζοντα
πολλω
μαλλον
ημεις
οι
τον
απ
ουρανων
αποστρεφομενοι
²⁶ ου
η
φωνη

την
γην
εσαλευσεν
τοτε
νυν
δε
επηγγελται
λεγων
ετι
απαξ
εγω
σειω
ου
μονον
την
γην
αλλα
και
τον
ουρανον
²⁷ το
δε
ετι
απαξ
δηλοι
των
σαλευομενων
την
μεταθεσιν
ως
πεποιημενων
ινα
μεινη
τα
μη
σαλευομενα
²⁸ διο
βασιλειαν

ασαλευτον
παραλαμβανοντες
εχωμεν
χαριν
δι
ης
λατρευομεν
ευαρεστως
τω
θεω
μετα
αιδους
και
ευλαβειας
²⁹ και
γαρ
ο
θεος
ημων
πυρ
καταναλισκον

13

¹ η
φιλαδελφια
μενετω
² της
φιλοξενιας
μη
επιλανθανεσθε
δια
ταυτης
γαρ
ελαθον
τινες
ξενισαντες
αγγελους

³ μιμνησκεσθε
των
δεσμιων
ως
συνδεδεμενοι
των
κακουχουμενων
ως
και
αυτοι
οντες

εν
σωματι

⁴ τιμιος

ο

γαμος

εν

πασιν

και

η

κοιτη

αμιαντος

πορνους

δε

και

μοιχους κρινει 2919 5692 2919 5719 V-FAI-3S 2919 5719

ο

θεος

⁵ αφιλαργυρος

ο

τροπος

αρκουμενοι

τοις

παρουσιν

αυτος

γαρ

ειρηκεν

ου

μη
σε
ανω
ουδ
ου
μη
σε
εγκαταλειπω
⁶ ωστε
θαρρουντας
ημας
λεγειν
κυριος
εμοι
βοηθος
και
ου
φοβηθησομαι
τι
ποιησει
μοι
ανθρωπος
⁷ μνημονευετε
των
ηγουμενων
υμων
οιτινες
ελαλησαν
υμιν
τον
λογον
του
θεου
ων
αναθεωρουντες
την
εκβασιν
της

αναστροφης
μιμεισθε
την
πιστιν
⁸ ιησους
χριστος
χθες
και
σημερον
ο
αυτος
και
εις
τους
αιωνας
⁹ διδαχαις
ποικιλαις
και
ξεναις
μη
παραφερεσθε
καλον
γαρ
χαριτι
βεβαιουσθαι
την
καρδιαν
ου
βρωμασιν
εν
οις
ουκ
ωφεληθησαν
οι
περιπατησαντες
¹⁰ εχομεν
θυσιαστηριον

ἐξ
οὐ
φαγεῖν
οὐκ
ἐχουσιν
ἐξουσίαν
οἱ
τῇ
σκηνῇ
λατρεῦοντες
¹¹ ὧν
γὰρ
εἰσφέρεται
ζῶων
τὸ
αἷμα
περὶ
ἁμαρτίας
εἰς
τὰ
ἁγία
διὰ
τοῦ
ἀρχιερέως
τούτων
τὰ
σώματα
κατακαίεται
ἐξω
τῆς
παρεμβολῆς
¹² διὸ
καὶ
ἰησοῦς
ἵνα
ἁγιασθῇ
διὰ
τοῦ

ιδιου
αιματος
τον
λαον
εξω
της
πυλης
επαθεν
¹³ τοινυν
εξερχωμεθα
προς
αυτον
εξω
της
παρεμβολης
τον
ονειδισμον
αυτου
φεροντες
¹⁴ ου
γαρ
εχομεν
ωδε
μενουσαν
πολιν
αλλα
την
μελλουσαν
επιζητουμεν
¹⁵ δι
αυτου
ουν
αναφερωμεν
θυσιαν
αινεσεως
δια
παντος

τω
θεω
τουτ
εστιν
καρπον
χειλεων
ομολογουντων
τω
ονοματι
αυτου
¹⁶ της
δε
ευποιας
και
κοινωνιας
μη
επιλανθανεσθε
τοιαυταις
γαρ
θυσιας
ευαρεστειται
ο
θεος
¹⁷ πειθεσθε
τοις
ηγουμενοις
υμων
και
υπεικετε
αυτοι
γαρ
αγρυπνουσιν
υπερ
των
ψυχων
υμων
ως
λογον

αποδωσοντες
ινα
μετα
χαρας
τουτο
ποιωσιν
και
μη
στεναζοντες
αλυσιτελες
γαρ
υμιν
τουτο
¹⁸ προσευχεσθε
περι
ημων
πεποιθαμεν
γαρ
οτι
καλην
συνειδησιν
εχομεν
εν
πασιν
καλως
θελοντες
αναστρεφεσθαι
¹⁹ περισσοτερως
δε
παρακαλω
τουτο
ποιησαι
ινα
ταχιον
αποκατασταθω
υμιν
²⁰ ο
δε

θεος
της
ειρηνης
ο
αναγαγων
εκ
νεκρων
τον
ποιμενα
των
προβατων
τον
μεγαν
εν
αιματι
διαθηκης
αιωνιου
τον
κυριον
ημων
ιησουν
²¹καταρτισαι
υμας
εν
παντι
εργω
αγαθω
εις
το
ποιησαι
το
θελημα
αυτου
ποιων
εν
υμιν
το
ευαρεστον
ενωπιον

αυτου
δια
ιησου
χριστου
ω

η
δοξα

εις
τους
αιωνας
των

αιωνων
αμην

²² παρακαλω

δε
υμας
αδελφοι
ανεχεσθε

του
λογου
της
παρακλησεως

και

γαρ

δια
βραχεων
επεστειλα
υμιν

²³ γινωσκετε 1097 5720 1097 5719 V-PAM-2P 1097 5719

τον

αδελφον
τιμοθεον
απολελυμενον
μεθ
ου
εαν
ταχιον

ερχεται
οψομαι
υμας
²⁴ ασπασασθε
παντας
τους
ηγουμενους
υμων
και
παντας
τους
αγιους
ασπαζονται
υμας
οι
απο
της
ιταλιας
²⁵ η
χαρις
μετα
παντων
υμων
αμην

Ἡ Καινή Διαθήκη
The Greek New Testament according to the Byzantine Text form.
2000 Revision.

Public Domain

Language: Ελληνική (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2014-04-25

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 4 Mar 2019 from source files dated 14 Dec 2018

b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e